

A SZENTLÉLEK ÜNNEPE

A Szentlélek ünnepe nem csak a *Szent Lélekről* szól, hanem a *Fiúról* és az *Atyáról* is. A Szentlélek kitöltése, bizonyítéka a mennyi terv tökéletes működésének, a *Szentháromság* közreműködésének és a megváltásunk véglegesítésének. Mekkora öröm, milyen erőteljes bátorítás a Szentlélekkel való betöltekezésre és a hitben való járásra. Nem a láthatókra nézünk, hiszen a bennünk munkálkodó Szentlélek a láthatatlant hívja elő és nyomatékossítja bennünk Krisztus tanításait. Hát persze, Jézus mindezeket előre megmondta!

Somogyi Imre:

PÜNKÖSD NAPJA

*Aki nem tud a hit szárnyán
a magasba szállni,
nem is tud a Megváltónak
Szentlelkére várni.*

*Ó, emberek! Krisztus nélkül
mit ér ünnepeltek?
Nincs ott pünkösdi, nincs ott áldás,
ahol nincs Szentlélek.*

*Azért tehát Őt várjátok,
Őt várjátok! – eljő
Hittel égő lelketekbe,
Mint a nyári szellő...*

*Eljön Krisztus szeretettel,
eljön Szentlelkével,
ha várjátok s imádjátok
pünkösdi reménnyel!
Megtelik a szív és lélek
nemes indulattal,
ha bevonul oda Krisztus
teljes diadallal.*

*Csak úgy lehet pünkösdi napja
áldás, öröm, béke –
a győzelmes, igaz hitnek
gyönyörű pecsétje!*

Jézus mennybemenetele előtt

*“Én azonban az igazságot mondom
nektek: jobb nektek, ha én elmegyek;
mert ha nem megyek el, a Pártfogó nem
jön el hozzátok, ha pedig elmegyek, el-
küldöm őt hozzátok.” (Jn 16:7)* Legalább
bizonyos értelemben és mértékben szá-
munkra többet jelent Krisztus mennybe-
menetele és a Pártfogó elküldése, mint-
ha továbbra a tanítványai között maradt
volna. *“Bizony, bizony, mondom nektek:
aki hisz én bennem, azokat a cselekedete-
ket, amelyeket én teszek, szintén meg-
teszi, sőt ezeknél nagyobbakat is tesz.
Mert én az Atyához megyek.” (Jn 14:12-
13)* A “nagyobb cselekedetek” alatt nem
minőségi, hanem mennyiségi különbö-
zetre kell gondolnunk, vagyis arra, hogy
Krisztus többé nem egy testben van
jelen, hanem annyi testben ahány tanít-
ványa van a földön. Más szavakkal: Jé-
zus munkálkodik bennünk és általunk.
Amit ő elkezdett egyedül, azt folytatjuk
mindnyájan, ami nagyobb kiterjedést,
nagyobb hatást, “nagyobb cselekedete-
ket” eredményez.

Meg kell osztanom még egy igesza-
kaszt, ami a helyes egyensúlyt és a tiszta
gondolkodást munkálja: *“Ha szerettek
engem, megtartjátok az én parancsola-
taimat, én pedig kérni fogom az Atyát, és
másik Pártfogót ad nektek, hogy veletek
legyen mindörökké: az igazság Lelké.”*
(Jn 14:15-17) Az kapja a Szentlelket, aki
a legszorosabb és a legnemesebb kap-
csolatban van Jézussal, aki teljes szívéből
ragaszkodik a parancsolatokhoz és
azok teljesítésében találja örömét. Ez a
Szentlélekkel való beteljesedésnek az
útja, az igazság megismerésének és az
igazságban való járásnak a módja. A
Szentlélek tankönyve a Biblia és nem a
szubjektív érzelmvilágunk, homályos
látomásaink (képzeldőseink), bizony-
talan indítatásaink. A Szentlélek nem a
misztikába, hanem a Biblia csodála-
tos világába vezet be minket; részeseivé
válunk az Ószövetségi ígéret beteljesé-

désének: *“Törvényemet szívükbe adom,
és elméjükbe írom.” (Zsid 10:16)* Milyen
csodálatos kilátás a tanítványok számá-
ra.

Jézus mennybemenetelekor

*“Amikor együtt volt velük, megparan-
csolta nekik: “Ne távozzatok el Jeruzsá-
lemből, hanem várjátok meg az Atya ígé-
retét, amelyről halottátok tölem, hogy
János vízzel keresztelt, ti pedig nemso-
kára Szentlélekkel kereszteltettek meg.”*
(ApCsel 1:4-5) Elegendő csak egy dol-
got megjegyeznünk, és pedig azt, hogy
a Szentlélek munkája elengedhetetlen a
hívó ember életében. Ha nem merülünk
el, ha nem töltekezünk be, indulhatunk
minden irányba és végezhetünk nagy
dolgokat, de azon nem fog megnyugod-
ni Isten munkájának a pecsétje. Csak-
hogy sajnós, ahogyan akkor, úgy most
is, sokakat nem a Szentlélek munkája
foglalkoztatott, hanem a politikai hely-
zet: *“Amikor együtt voltak, megkérdez-
ték tőle: “Uram, nem ebben az időben
állítod fel újra a királyságot Izráelnek?”*
(ApCsel 1:6) Megfordították a sorrendet
és azt gondolhatták, hogy a politikai
helyzet jobban elősegíthetné, biztosabbá
tehetné a Szentlélek munkáját, kitölté-
sét. A sorrend viszont a következő: me-
rülj bele Isten drága Lelkébe és Ő majd
elvezet téged oda, ahol látni szeretne.

folytatás a 3. oldalon

A TARTALOMBÓL

English section - pages 8-9.

Readiness, Prayer and the Mask

*Ünnepeink: anyáknapja,
mennybemenetel, pünkösdi*

*Gyülekezeti beszámoló: Detroit,
New York (Ifi), Beregszász*

Én úgy várok egy napot (kottás)

A menedék (4) Hogyan tovább?

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:

Send address changes to:

Evangeliumi Hírnök
Subscription Manager
 12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195

Periodicals Postage Paid at
 Wyandotte, MI and Additional Offices

Published monthly by
 the Hungarian Baptist Convention
 of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
 1370 Michigan Blvd.,
 Lincoln Park, MI 48146
 Tel: (313) 382-3735
 herjeczki@yahoo.com

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket
 a szerkesztő címére kérjük.

A szerkesztő bizottság tagjai:
Gergely István, Püsök Dániel
és Szabó István

Our address on the internet:
<http://www.evangeliumihirnok.net>
 E-mail address: herjeczki@yahoo.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

\$25.00 annually

Send subscription and change of address to
 Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:

BÉLA FÜR, Subscription Manager
 12409 Devoe St.
 Southgate, MI 48195
 Tel.: (734) 284-7107
 furbill@hotmail.com

Tiszteletbeli elnök / Honorary President
REV. SÁNDOR KULCSÁR
 11727 Breadfruit Ln.
 VENICE, FL 34292
 rev_skulcsar@yahoo.com

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK

Elnök / President:
REV. DR. ISTVÁN GERGELY
 225 East 80th Street
 NEW YORK, NY 10075
 gergelyis@gmail.com

Alelnök / Vicepresident:
REV. DÁNIEL PÜSÖK
 7379 Islington Ave.
 Woodbridge, ON, L4L 1W2, CAN
 pusokdaniel@yahoo.com

Titkár / General Secretary:
ISTVÁN SZABÓ
 11 E. Michigan Ave.
 PALATINE, IL 60067
 szaboek@sbcglobal.net

Pénztáros / Treasurer:
ZSIGMOND BALLA
 2518 E. McKittrick Place
 BREA, CA. 92821
 zsigmond@sbcglobal.net

Q Press Graphic Design Studio
 2124 Rose Villa Street, Pasadena, CA 91107

A SZERKESZTŐ ROVATA**HOGYAN TOVÁBB?**

Nem, most nem az *Evangeliumi Hírnök* jövőjéről tervezek írni. Annál is fontosabbról.

Az idén a húsvéti igehirdetésekhez Márk evangéliumj textusokat olvastunk, vagy hallottunk. Újra megakadt a figyelmem a furcsa befejezésen: *"kijöttek, és elfutottak a sírbolttól, mert remegés és rémület fogta el őket; és senkinek sem mondtak el semmit, mert féltek."* (Márk 16,8) Az ezt követő 12 versszakról a Biblia kommentárok azt írják, hogy hiányzik a legrégebbi kéziratokból; a második században azonban már úgy ismerték Márk evangéliumát, ahogyan mi most.

A következő sorokon egy kicsit arról medítálok, hogyan végződhetett így ez a csodálatos evangélium (ha így végződött), s onnan hogyan tovább? Persze, jó hogy nem kell semmit kitalálnom, főleg nem kell ötleteket adnom az evangélium Urának – az Ő biztos kezében van és lesz ezután is az evangélium ügye.

A második evangélium (a legrövidebb és vélhetőleg az első a négy közül) címe ez: *örömmizenet, Márk szerint*. Azt is mondhatnánk, hogy *Péter szerint*, hiszen Márk Péter apostol személyes élményei, prédikációi alapján írt.

Hogy fejezhette be Márk az evangéliumát egy ilyen teljes zárlattal?

Miután Péter elmondta, hogyan hős-ködött a Gecsemáné kertben a karddal, s hogy azután mindannyian elmenekültek, s azt is, hogyan tagadta meg Urát háromszor is, eljutott a feltámadásig. Aki nem szépítgette saját botrányos szereplését, féltreírta, szorongásait, miért ne mondta volna el úgy, ahogy átélte: **a feltámadás híre valahogy nagyon nehezen jutott el hozzánk, s az emberekhez.**

Talán azt akarta hangsúlyozni Péter, hogy **ezek vagyunk mi; eddig tart a mi képességünk: félünk, begubózunk, még mondani se merjük a jó hírt, mert magunk se hisszük. Ennyi. És nincs tovább – tőlünk ennyi telik – a napfény is sötétséggé lesz, ha rajtunk múlik.**

Miután megszáradt a tinta, talán a papirusz tekercs / lap is elfogyott, s új napra virradtak, Márk nem hagyta ennyiben.

- *Péter, mondd tovább, hiszen nem fejeződött be itt a történet.*

- *Igazad van, Márk – képzelődöm magamban -, de jó ez így, hiszen az már egy új történet, s majd megírja Lukács. Szeretném, ha mindenki látná, hogy én, hogy mi ilyenek vagyunk: gyávák, kishitűek, sőt hitetlenek. De miután látta, hogy Márk ezt nem érti, s szeretné folytatni még, s már elő is vett egy másik üres lapot – sóhajtott egyet Péter, s újra mondta a feltámadás történetét.*

Mostmár nem a jelenre, hanem inkább a jövőre gondolva.

Ez az utolsó lap azonban valahogy elveszett – ha megíródott egyáltalán.

Mindenesetre mások sem nyugodtak bele, hogy az evangéliumnak itt lenne a vége. A kicsit későbbi, talán már nem márkí, második befejezéssel azután a többi evangéliumhoz hasonlóvá lett. (Személyes megjelenések és misszió-parancs az Ámen előtt.)

A 9-13 versek azonban még majdnem sötétebb képet festenek, hiszen ott már nem a **félelem** az akadály, hanem a **hitetlenség** – *nem hittek azoknak, akik személyesen találkoztak a feltámadott Jézussal* (14.v). Számomra itt a mélypont: a 8. és a 9-13. vers. Hogyan tovább, ha nem elég, hogy feltámadott, s angyal jelenti; ha nem elég, hogy a feltámadottal való találkozásról bizonyosságot tesznek némelyek? **Nincs tovább – hacsak nem történik még valami más.**

De történt „még valami.” A feltámadott **újra eljött** az övéihez, és **újra meg újra eljött**. Eljött, és "együtt munkálkodott" a róla bizonyosságot tevő tanítványokkal. Ez az együtt munkálkodás annyit jelentett, hogy a **feltámadott Jézus Krisztus személyesen megjelent, vagy érzékeltette jelenlétét** azoknak, akik felé hangzott a bizonyágtétel. Nem tudjuk, hogy az 1 Korinthus 15-ben említett **500 testvérnek mikor** jelent meg az Úr Jézus, de azt igen, hogy **Saulnak** már a Szentlélek kitöltetése, vagyis **pünkösöd ünnepe után**. Sokan vagyunk olyanok, akik magunk is akkor és úgy változtunk meg (tértünk meg), amikor az Úr Jézussal találkoztunk, amikor személyesen megszólított bennünket. (Ezért beszélhetünk arról, hogy Jézus Krisztus a mi „személyes Megváltónk.”)

Pünkösöd előtt és pünkösöd után is az Úr Jézus Krisztus áll az evangéliumhirdetés középpontjában – annyira, hogy Ő maga jön közel az emberhez, a keresőhöz (néha az őt üldözőkhöz is).

Hogyan tovább? Ha csak a magunk erejével - jó és kevésbé jó (vagyis rossz) „missziós stratégiákkal” próbálkozunk, az amerikai magyar baptista misszió-nak nincs jövője. **Jó, ha időnként újra tudomásul vesszük, Márkhoz és Péterhez hasonlóan, hogy vagy találkozunk környezetünkben az emberek Jézus Krisztussal (vagyis történnék megtérések), vagy nincs tovább.**

Legyünk nagyon hálásak a feltámadottal való találkozásunkért és **könyörögjünk rendszeresen azért, hogy jöjjön el újra és újra közénk, adjon találkozásokat, megtéréseket gyülekezeteinkben! (szerk)**

A SZENTLÉLEK ÜNNEPE

folytatás az 1. oldalról

“Így válaszolt: ‘Nem a ti dolgotok, hogy olyan időkről és alkalmakról tudjatok, amelyeket az Atya a maga hatalmába helyezett. Ellenben erőt kaptok, amikor eljön hozzátok a Szentlélek, és tanúim lesztek Jeruzsálemben, egész Júdeában és Samáriában, sőt egészen a föld végső határáig.’ Ma is pontosan ez a nagy kísértés és tévedés, amit elkövetünk: szeretnénk valahogyan feltörni, kideríteni, az eseményekből kiolvasni az Atya akaratát, ami nem a “mi dolgunk”, közben elhanyagoljuk küldetésünket, azt, amit Jézus nagyon világosan és érthetően közölt az ő tanítványaival. Vajon mit árul el rólunk, hogy ugyanazok a dolgok foglalkoztatnak bennünket is, amelyek foglalkoztatták az apostolokat a Szentlélekkel való betöltekezés előtt? Mert miután kapták a Lelket, miután vettek erőt, tényleg képesek voltak az Atyára bízni ezeket a kérdéseket és rendkívüli hatékonysággal, áldással végezték az evangélium hirdetésének munkáját. A súlypont sok szívben elmozdult, ezért szükségünk van egy újabb betöltekezésre, Istenre való hangolódásra!

Jézus mennybemenetele után

“Amikor pedig eljött a pünkösd napja, és mindnyájan együtt voltak ugyanazon a helyen, hirtelen hatalmas szélrohamhoz hasonló zúgás támadt az égből, amely betöltötte az egész házat, ahol ültek. Majd valami lángnyelvek jelentek meg előttük, amelyek szétszórtak, és szálltak mindegyikükre. Mindnyájan megteltek Szentlélekkel.” (ApCsel 2:1-4) Eljött a nagy nap! Amikor Isten Lelke érkezik, az valóban egy felejthetetlen nap. A kihívás, hogy a Szentlélek munkája ne tartson csupán egy nap erejéig, hanem maradjunk a Lélek ereje, vezetése alatt minden nap.

A Szentlélek kitöltésének van egy másik üzenete: Jézus minden bizonyíttal megérkezett Isten országába. Az Atya elfogadta áldozatát, földi szolgálatát és semmi sem változott a Fiúval való kapcsolatában, közreműködésében. *“Azon a napon megtudjátok, hogy én az Atyámban vagyok, ti én bennem, én pedig ti bennetek.”* (Jn 14:20) Krisztusban, a Szentlélek által létrejön az Atyával való összeköttetésünk, folytonos és élő

kapcsolatunk. Ó, mekkora győzelem, milyen felfoghatatlan csoda, mennyire mély ez a béke és üdvbizonyosság, amit hirdet és munkál a Szentlélek ünnepe!

Kedves olvasó, azt kívánom, hogy ezen az ünnepen újuljon meg a Szentlélekkel való kapcsolatod. Könnyen elhanyagoljuk, megbántjuk a bennünk munkálkodó Lelket és megfélekedzünk az Ő létfontosságú munkájáról. Ahogyan nincs üdvösség Krisztus nélkül, úgy nincs keresztyén élet a Szentlélek nélkül és nincs menyország az Atya nélkül. Éljük át, tapasztaljuk meg a Szentháromság kiáradását személyes életünkben és legyen látható szolgálatunkon, hogy ki uralkodik fölöttünk és vezet bennünket! Kívánom, hogy árásszon el és töltsön be Istennek drága Szent Lelke!

Deák Zsolt

A ZÁLOG

... és a Lélek zálogát adta szívünkbe.
2Korinthus 1: 22b.

Amikor hittünk Krisztusban, üdvösséget nyertünk, és a mennyország örökösei lettünk. Még itt vagyunk a számtalan baj és a szükség világában, de az Isten, aki egy az ő igéjével, garantálja az emberi elmével felfoghatatlan gazdagságunkat. Isten azt kéri tőlünk, hogy bízzunk az ő szavában, és a földi életünket dús, gazdag örökösök méltóságával éljük meg. Legyünk bőkezűek, mint akiknek telik.

Azért, hogy a hitünk bizonyosság is legyen, elküldte a szívünkbe Szentlelkét - mint zálogot, letétet, előleget, garanciát - mert mindezt jelenti az **arrabóna**, amit a mi bibliafordítóink **zálognak** hívnak.

A zálog intézménye az emberi civilizáció kezdetei óta ismert, és mindmáig használjuk az aktuális jogi keretek között. Adás-vételi szerződések megkötésénél a bizalom megerősítéséül szolgál. Aki zálogot vagy foglalt ad, azzal megnyugtatja a másik félt, hogy komolyan gondolja a szerződést, és teljesíti a maga részéről, amit megígért. Egyben tudomásul veszi, hogy amennyiben megszege a vállalatát, elveszti a foglalt.

Isten Pünkösdkor elküldte az ő Szentlelkét, mint ígérete zálogát. A Szentlélek kitöltése erőteljes üzenet a hívőnek.

Isten vállal téged. Isten lehozza a mennyországot az életedbe. Isten garantálja, hogy amit elkészített benned, azt teljesen befejezi a te javadra és az ő dicsőségére. Más szóval, bevisz téged a mennybe, és átveheted ott az örökségedet. Ha ezt Isten nem tudja teljesíteni, akkor a szerződés szerint - amit Fia vérével kötött meg - elveszti a zálogot, a Szentlelkét... ami lehetetlen. Éppen ezért, a Szentlélek bennünk a biztosíték, hogy egy napon vele együtt ülünk

az ő trónján, és élvezzük a felfoghatatlan örökségünket.

Arra vágyom, hogy a mennyben el-tett örökségemből, hit által - a jelenlegi problémáim és szükségeim között is -, vígan megéljen a lelkem. Minden kedves olvasónak is ezt kívánom.

Lukács János

A SZENTLÉLEKRŐL

A Szentlélek nem egy erő, nem egy dolog, hanem egy **személy**! Ő Isten, a Szentháromság harmadik személye. Pünkösdkor, amikor a tanítványok együtt voltak, az Atya Isten elküldte Lelkét (a Szentlelkét), amint azt Jézus Krisztus (a Fiú) megígért tanítványainak a mennybemenetele előtt (Apostolok Cselekedetei 2:1-42). A Szentlélek nélkül nem lehetnénk Isten gyermekei, és az Ő segítségével nem tudnánk Istennek tetsző életet sem élni. Ezért, fontos hogy megértsük a Szentlélek személyét és munkáját személyes és gyülekezeti életünkben!

1. „Ne részegedjete meg bortól, amelyben pusztulás van, hanem teljete meg Lélekkel.” (Efézus 5,18)

Isten minden gyermekének szól ez a felhívás! Amilyen nyilvánvaló az, hogy valaki részeg, olyan nyilvánvaló kell legyen, hogy valaki Isten gyermeke, és hogy Isten Szent Lelkével van betelve. Pünkösdkor a tanítványokat is azzal vádolták meg, hogy részegek! A bűnös és kicsapongó élet a Szentlélek által betöltve új élethez juttat bennünket. A Szentlélekkel való betöltekezés ez igeverszerint egy folyamat, amit Isten ajándékként kaphatunk, ha kérjük azt Istentől. Te mennyire vagy üres, vagy mennyire vagy megtelve a Szentlélekkel? A bibliai példa számunkra Barnabás, aki „derék ember volt, telve Szentlélekkel és hittel.” (ApCsel 11:24)

2. „És amikor eljön (a Pártfogó/Szentlélek), leleplezi a világ előtt, hogy mi a bűn, mi az igazság, és mi az ítélet.” (János 16,8)

Ma is a Szentlélek az, aki megmutatja minden embernek, hogy bűnös és megtérésre van szüksége. Felhasználja életünk helyzeteit, Isten szavát a Bibliát, és Isten gyermekeit, hogy eljuttassa a bűnösöket oda, hogy felismerjék az igazságot, és Istenhez térjenek. Isten sok hívó személyt, édesanyát és nagymamát is felhasznált már arra, hogy imáik

keresztül bűnbánatra és megtérésre ébressze az embereket. A Szentlélek segít ráébredni a bűneinkre, meglátni az igazságot, és felismerni, hogy a bűneink miatt ítéletet érdemlünk.

3. „Péter így válaszolt: Térjete meg, és keresztkedjete meg mindnyájan Jézus Krisztus nevében bűneitek bocsánatára, és megkapjátok a Szentlélek ajándékát.” (ApCsel 2,38)

Péter Apostol leghatékonyabb prédikációját Pünkösdkor mondta el, és a Biblia szerint körülbelül 3000 személy ébredt rá, hogy bűnös, és megtérésre van szüksége. Elmondta nekik, hogy mi kell legyen a következő lépés az életükben, és hogy mit kell tegyenek annak érdekében, hogy elrendezzék bűneiket Istennel. Az Istenhez térésünk, amit a világnak a Szentháromság nevében való bemeztkezés által adunk tudtára, oda vezet, hogy Isten Lelke lakozást vesz a szívünkben és életünkben, és az Ő ajándékát megkapva új életet kezdünk élni.

4. „A Lélek gyümölcse pedig: szeretet, öröm, békesség, türelem, szívésség, jóság, hűség, szelídség, önmegtartóztatás. Az ilyenek ellen nincs törvény.” (Gal 5,22-23)

Az újjászülésünk után Isten a megszentelődés útjára helyez bennünket, és a Szentlélek gyümölcseit adja ajándékkul számunkra, hogy azoknak a gyakorlati megélésével immár ne önmagunknak éljünk, hanem Istennek. A Szentlélek segítségével másokat szolgálva mutatjuk be azt, hogy többé nem magunknak élünk, hanem Istennek!

5. „Ellenben erő kaptok, amikor eljön hozzátok a Szentlélek, és tanúim lesztek Jeruzsálemben, egész Júdeában és Samáriában, sőt a föld végső határáig.” (ApCsel 1,8)

Jézus Krisztus megígérte nekünk, hogy miután visszamegy az Atyához a mennybe, elfogja küldeni a Szentlelket, Aki mindig velünk marad, amíg Ő vissza nem jön. Küldetést is adott tanítványainak. Azt a feladatot bízta rá, hogy legyünk az Ő tanúi, mindenfelé a világon! Isten tudta, hogy ez egy óriási és nagy felelősséggel teli feladat, amelyet saját erőnkkel teljesíteni lehetetlen, ezért a Szentlélek segítségét és erejét ígérte nekünk. Engedjük hát, hogy a Szentlélek Isten dolgozzon életünkben, miközben Néki szolgálunk.

Kulcsár
Attila

MEGSZENTELŐDÉSÜNK

„Az az Isten akarata, hogy megszentelődjete: hogy tartózkodjate a paráznaságtól, hogy mindenki szentségben és tisztaságban tudjon élni feleségével, nem a kívánság szenvedélyével, mint a pogányok, akik nem ismerik az Istent; és hogy senki túlkapásra ne vetemedjék, és ne csalja meg testvérét semmiféle ügyben... Mert nem tisztátalanságra hívtok el minket az Isten, hanem megszentelődésre. Aki tehát ezt megveti, az nem embert vet meg, hanem az Istent, aki Szentlelket is reátok árasztja.” – 1Thessz 4,3-8

Megszentelődésünk, a „szentségben élés” nem vákuumban történik. Akarva-akaratlanul, érintkezünk másokkal is. A hatásunk lehet a másik szentségét (másságát) vigyázó, de annak ártó is. A házastársi kapcsolatra különösen is igaz ez, de a gyülekezeti közösségben is felelősségünk egymást segíteni a lelki növekedésben! Szoktál azon gondolkodni, hogy milyen irányban változnak hatásokra az emberek?

A „mindenki szentséggel és tisztasággal bírja a maga edényét” **megszelítettjai azonban mi vagyunk: önmagunkra kell leginkább vigyáznunk!** Magunkra vigyázzunk, tudva azt, hogy az életszentség nem magánügy! A „szentségnek”, vagyis az Úr Jézusban nyert életnek lényegi tulajdonsága, hogy a környezetére hatva „tükrözi” az Ő tisztaságát. Sokan úgy vélekednek, hogy magánéletük kérdéseiben (és az így gondolkodók általában sajátos érdekeik szerint ragadnak ki maguknak egy szeletet az élet egészéből) a környezetük véleményétől függetlenül van szabadságuk eljárni. „Senkinek, semmi köze hozzá!” – vallják, ami tulajdonképpen annyit tesz, hogy „nem vállalom a felelősséget azért, ahogy a döntéseim másokra hatnak”. Az ilyen életfelfogás következményeit írja le Pál apostol az idézett levélszakaszban.

PÜNKÖSDI CÉLGYŰJTÉS

Szövetségünkben ezen a pünkösden a NYITOTT BIBLIA GYŰLEKEZET javára gyűjtjük össze adományainkat.

Szeretettel ajánljuk a testvériség áldozatos figyelmébe a legfiatalabb gyülekezetünket. Támogatásukra egyéni adományokat is elfogadunk a pénztáros testvér címén (2. oldal).

Aki Isten akaratát figyelmen kívül hagyva, önmaga tisztaságára nem ügyel, előbb-utóbb saját kívánságainak a rabja lesz. A lelkiismeretet feszegető túlkapások már arról tanúskodnak, hogy a környezete irányában sem hajlandó több vigyázatosságra. A „lejtő” következő szakaszán az elburjánzott szabadosság ártó erejétől szenvednek mások is – mert **az életszentség nem magánügy.**

Ki ellen irányul ez a súlyos tapintatlanság? Az Ige tanítása szerint, aki Isten akaratának ellentmondva árt (kárt okozva magának, társának, tágabb környezetének), tulajdonképpen Istent „veti meg”. Dávid is erre döbbenve mondta ki: „egyedül ellened vétkeztem” (Zsolt 51,6). A törvénykezés és a felelőtlenség kísértései között jó erre koncentrálnunk, akár vágyaink és életvezetésünk, akár tanítói szolgálatunk van a mérlegen!

A megszentelődés kegyelembe fogadottságunkat bizonyító elhívás. Joggal számíthatunk Isten segítségére az üdvbizonyosságunkat erősítő megtapasztalásokhoz, de engedelmeskedni, a szent és tiszta élet mellett dönteni mindig a felelősségünk marad. Mások javáért is engedelmeskedjünk Istennek; mert, mint látjuk, az életszentség nem magánügy!

-- Adjunk hálát mindazért, amivel Isten segíti haladásunkat a megszentelődés útján!

Novák József

JÖJJ, SZENTLÉLEK!

Szólít a dallam, jöjj, égi Tűz!
Hintsd ránk a fénnyel, ami bűnt elűz.
Úgy kell ma nekünk a drága Láng!
Bajverte híveid száma-szánd.
Jöjj, drága Szentlélek, adj új erőt,
Nélküled bús és szegény a föld.

Szólít az ének, szállj, szent Galamb!
Elnémul most minden földi hang.
Tárt szívvel várunk, költözz belénk,
Add vissza nekünk a szép reményt.
Tenéklüled létünk a porba hull.
Általad győzünk. Te légy az Úr!

Gerzsenyi Sándor

„A Szentlélek kezdettől fogva „a háttérben” működik: emberi lelkekben küzd a bűn ellen (Gal 5:16-25), a szentírókat ihleti (2Tim 3:16-17, 2Pt 1:20-21), de nem önmagára irányítja a figyelmet. (Hasonlattal élve: azért nincs rajta sok bibliai képen, mert ő készítette a képeket; az írók azért nem őt nézték, mert általa láttak.)” - Szalai András

AZ ANYÁKRÓL

Folyó év májusában a pünkösdi és mennybemenetel ünnepe mellett, anyák napját is ünneplünk a legtöbb baptista gyülekezetben. Az ötödik parancsolattal szembeni engedelmisségünk egyik formája ez az ünnep, amikor hálát adunk Istennek az édesanyákért, és feljűk is kifejezzük köszönetűket áldozatkész szeretetűket. A következő öt bibliaversben, a teljesség igénye nélkül, öt édesanyával ismerkedűnk meg közelebbről!

1. „Az ember Évának nevezte el a feleségét, mert ő lett az anyja minden élőknek.” (5Mózes 3,20)

Évát első helyen említűk, hisz ő volt az első édesanya a földön. Neve a héber "hevá" szóból vezethető le, amely élet, vagy életet jelent. Férjéhez, Ádámhoz hasonlóan, Isten képmására teremtetett. Életének nagy tragédiája, hogy férjével együtt ajtót nyitottak a bűn és a halál előtt, aminek átkos következményét saját és családi életűkben is fájdalmasan megtapasztalták. Évára emlékezve a megkísértéssel küzdő, a testvérgyűlölet miatt bánkódó, és a gyermekét gyászoló édesanyákért imádkozunk!

2. „Ezért a gyermekért imádkoztam, és az Úr teljesítette kérésemet, amit kértem tőle. Én viszont felajánlom az Úrnak. Legyen egész életére felajánlva az Úrnak! És ott imádták az Urat.” (1Sámuel 1,27-28)

Sámuel prófeta anyjának, Annának a szavait olvashattuk a fenti sorokban, aki egy poligám házasságban élt gyermektelenűl, férje másik feleségétől rendszeresen ingerelve és zaklatva. Keserűségével telt szívét Isten előtt öntötte ki, Aki kegyelmes volt hozzá és végűl is négy fiúval és két lánnyal ajándékozta meg. Anna hálából Isten szolgálatára szentelte elsőszülött fiát, aki Izráel népének egyik legáldottabb prófétája lett. Annában a gyermektelenséggel küzdő és a gyermekáldásért imádkozó nőtestvéreinkre gondolunk megértő szeretettel és imádkozó szívvel!

3. „Derék asszonyt kicsoda találhat? Értéke sokkal drágább az igazgyöngynél.” (Péld 31,10)

Harmadik igényk egy számunkra névtelen asszonyról beszél, aki jellemével sok feleség és édesanya példaképévé vált. Kiemelkedő jellemvonásai közé tartozik a megbízhatóság, férjének támogatása, szorgalom, kezdeményezés

megragadása, kitartás, adakozás, előrelátás, igényes öltözködés, méltóság és erő, bölcs beszéd, takarékoság, helyes önértékelés, és utoljára, de mindennél fontosabbként: istenfélelem! A derék asszonyban a jellemvonásait tükröző édesanyákért adunk hálát!

4. „Amikor azonban ezt végiggondolta magában, íme, az Úr anyála megjelent neki álmában, és ezt mondta: „József, Dávid fia, ne félj magadhoz venni feleségedet, Máriát, mert ami benne fogant, az a Szentlélektől van. Fiút fog szűlni, akit nevez el Jézusnak, mert ő szabadítja meg népét bűneiből.” (Máté 1,20-21)

Mária a földre született emberek közül a legfontosabbat, az Isten Fiát szűlte és nevelte. Rendkívűli megbízatását tizenévesen kapta és élete végéig hűségesen betöltötte. Életútján megjárta a kegyelembe fogadás lelki magaslatait, de járt a lelket átjáró éles kard okozta fájdalom sötét völgyében is. Élete bizonyosság arról, hogy Isten választottjának lenni, vagy Isten választottját nevelni soha nem könnyű; de áldott, aki mégis vállalja ezt a mennyei megbízatást. Mária a gyermekűket Isten szolgálatára odaszentelő, és az ezzel együtt járó fájdalokat hordozó édesanyákra emlékezőnk!

5. „Eszembe jutott ugyanis a bened élő képmutatás nélküli hit, amely először nagyanyádban, Lóiszban és anyádban, Eunikében lakott, de meg vagyok győződve arról, hogy benned is megvan.” (2 Tim 1,5)

Utolsó igénykben egy nagymamát és egy édesanyát láthatunk, akik képmutatás nélkül élték meg hitűket gyermekeik előtt! Timóteus lelki formálódására óriási hatással volt édesanyja és nagymamájának hiteles példája, valamint a szent írások üzenete, amit tőlük tanult. Ezek közelebb segítettek az ifjú Timóteust ahhoz az üdvösséghez, amit a Jézus Krisztusba vetett hit által nyert el. Imádkozzunk minden hívő édesanyáért, hogy Lóisz és Euniké példáját követve, képesek legyenek hitűket képmutatás nélkül megélni, és a Biblia igazságaira következetesen megtanítani gyermekeiket!

Szeretettel köszöntűnk minden édesanyát és életűkre Isten áldását kívánjuk!

Püsk
Dániel

ÉDESANYÁMNAK

Mikor még bölcsőben ringattál,
Nem gondoltál arra,
Mennyi bánatot fog okozni gyermeked.

A te kérés munkás kezdet
Mint a legfinomabb bársony,
Úgy éreztem arcomon, mint kis gyermek.

Megöleltél, simogattál, öledben ringattál,
Később beszélni, imádkozni tanítottál,
Kézen fogva az Úr házába vittél,
Ezért az Úr megáldott mindég.

Évek múltán, mikor felnőtt gyermek lettem,
Oly sokszor a szívednek bánatot szereztem.

Elhagytam az Úr házába járást.
A Sátán elcsalt, a bűnös világba vitt,
De te, mint szerető Édesanya
Imádkoztál értem továbbra is.

Most hogy már az imád, anyám,
Meghallgatást nyert a mennyben,
Én is újból dicsőítem
az Úr nagy nevét, mint egyszer.

Nem hiába szállt a mennybe
A könnyel hullajtott imád,
Mert elveszett gyermekedet
Láthatod majd odaát.

Jurás Pál (1966) (részlet)

ÉDESANYÁM

Emlékszem, még apró kisiskolás voltam
A jó puha ágyban nagyokat aludtam.
Lábujjhegyen közeledve ébresztett fel
Szélesen mosolygón minden egyes reggel.

Korán jókedv ruhájába öltöztetett
Ilyenkor a két szemem ragyogón nevetett,
Úgy daloltak szájából a kedves szavak,
Mint csúcsról csörgedező csobogó patak.

Imára, mielőtt az ajtón kiléptem,
Szépen összekulcsolta mind a két kezem
Nem számolta csókját mit arcomra nyomott
S én soha nem töröltem le azt a csókot.

Azóta kincsként őrzöm csókját, mosolyát.
Érzem ölelését, drága meleg karját.
Lelkét láttam ragyogni drága szemében
S a gyakorta kibuggyanó könnyekben.

Mi ezer csillagtól fényesen tündökölt
Lelkébe látva jobban megismertem őt.
Megtanított elfelejteni a fintort,
Örömmel venni, megbecsűlni a mosolyt!

Tanított, hogy ne kíméljem soha térdem
Leborulva imádjам drága Istenem.
Magvető tanítása ma is kikél,
Hogy e világ Krisztus nélkül mit sem ér!

Istenem! Áldlak, hogy egy ilyen anyának
Te adtad, hogy megteremjen engem
Fogadd érte hálám, minden egyes könnyem,
Minden köszönetem, én édes Istenem!

Kisné Ady Éva

DETROIT

Áldások folytatása

Az elmúlt napokban azon gondolkodtam, mit jelent fél év egy gyülekezet életében... Nagyjából ennyi idő telt el, mióta utolsó beszámolónk megjelent az *Evangeliumi Hírnökben*. Talán sokszor észre sem vesszük, hogy rohan az idő, miközben munkálkodunk, végezzük szolgálatunkat, igyekezve, hogy betöltsük az Úrtól kapott küldetésünket.

Most szeretnék megállni egy pillanatra, hogy hírt adjak arról a kegyelemről, amelyben Mennyei Atyánk részesített bennünket ezekben az időkben.

Az első gondolat természetesen, a **hálaadás**, hiszen számunkra felfoghatatlan, ahogyan az Úr megőrizte gyüle-

nénk, hiszen nekünk nincs mivel, csupán az Úr Jézus Krisztussal.

A világ igen sokat változik mostanában, akár egy fél év alatt is. A fiatalabb generációnak, az idősebbekkel együtt, olyan dolgokkal kell szembenéznie, amivel eddig még nem találkozott. Különleges újból és újból rádöbbenünk, hogy Megváltónk ezt felhasználva megújulást akar adni gyülekezetünk számára.

Tavaly ősszel különleges gyülekezeti napot tartottunk, **szabadtéri Úrvacsorával**. Még élesen él az emlékemben, mennyi kérdés, imádság előzte meg az alkalmat, s hogy a hűvös időjárás ellenére, micsoda áldás volt számunkra az a nap. Kicsit mi is átélhettük azt, amit az Úr gyülekezete a történelem során számtalanszor megtapasztalt: A keresz-

Sokszor megörvendeztetek bennünket **fiataljaink** is, akik minden vasárnap bekapcsolódnak a közös éneklésbe, zenei szolgálattal, összefoglalják a prédikációkat angolul az istentisztelet végén. Énekvételt készítettünk velük a MABIM ifjúsági konferenciára, dicsőítő esteken szolgáltak a gyülekezetben, illetve karácsonykor. Húsvétkor csoportjelenettel, verssel, énekkel, zenével hangolták a szívünket az ÚR Jézus magasztalására.

Énekarunk és zenekarunk is nagy áldást jelent számunkra. Nem könnyű igazodnunk a mostani helyzethez, de az Úr megengedte, hogy még ha nem is teljesen a megszokott formában, de vasárnapjainkon, ünnepeinken hangzhat Istenünk dicsőítése az énekeseink és zenészeink ajkán, hangszerén. Sőt cso-

kezetünket és megengedte, hogy tavaly június óta megszakítás nélkül mehesünk az Ő házába, és részesülhessünk a közösség áldásában. Emellett, még azt is megtapasztalhattuk, hogy azóta senki nem került közülünk orvoshoz COVID fertőzéssel, az itteni megbetegedések igen magas száma ellenére sem.

Nagyon jól tudjuk, hogy ez nem azért van, mert mi bárkinél is különbek lennénk, egyáltalán nem, sőt... Ez csupán Mindenható Urunk kegyelme irántunk. Mi csak hittel Rá bízunk magunkat és valljuk, hogy ha nem így lenne, vagy nem így lesz, akkor is egyedül Őt imádjuk és Neki szolgálunk.

A következőkben szeretnék megemlíteni néhány eseményt, amelyben különösen megláthattuk Istenünk irántunk való szeretetét. Nem dicsekedni szeret-

tyén közösség sokkal több, mint az épület, amin a kereszt van.

Természetesen szomorú eseményeket is megengedett az Úr nekünk a fél év alatt. **Kovács Miklós és Berta** testvéreink elbúcsúztak a gyülekezettől (reméljük, hogy csak egy időre) és visszatértek az Oházába. Volt olyan vasárnap is, amikor bulletinünk egy teljes oldalán az Úrhoz költözött szeretteinkről emlékeztünk, és majdnem minden családukat gyász érintett valamilyen formában. Együtt sírtunk a sírókkal...

És örültünk az örülőkkel, hiszen gyülekezetünk két családjába is újszülött érkezett az elmúlt hat hónapban. **Für testvérek** első unokájuknak **Hannah Marennek** örülhettek, **Herjeczki testvérek** pedig a harmadiknak, **Izsák Tamásnak**.

dákat élhetünk át napjainkban. Gondolni sem mertük volna, hogy zenekarunk épp ebben az időszakban fog bővülni 11 tagra, amire gyülekezetünk életében talán még nem is (vagy csak nagyon régen) volt példa. Emellett ifjúsági csoportunk is új hangszerekkel növekedhet folyamatosan.

Megható, ahogyan vasárnap reggel belépünk az imaházba és látjuk, ahogyan az Úr asztalát körülveszik a szolgáltatók és trombitával, kürttel, fuvalával, hegedűvel, basszusgitárral, zongorákkal, dobbal, énekarban felhangzik Isten magasztalása, a gyülekezet pedig leborulva imádja Urát, mert egyedül Ő méltó rá. Eddig talán el is felejtettük észrevenni ezeket. Imádkozunk azért, hogy az ÚR továbbra is adjon nekünk énekeseket, énekezőket.

Az új utakon való járáshoz mostanában hozzátartozik a **Zoom használata** is. Ennek segítségével különösen áldott Bibliaórákat élünk át, sőt ősszel a Reformáció ünnepét, és év elején az Ökumenikus Imahetet is ebben a formában tartottuk meg, nem beszélve a számtalan lelkipásztori találkozásról. Úgy látom, hogy bár lelkünk ellenségének határozottan az a célja, hogy gyülekezeteink meggyengüljenek ebben az időszakban, az ÚR mégis javunkra, sőt megerősödésünkre fordítja mindezeket, ha hajlandóak vagyunk magunkat megtagadni, és követni Őt keresztthordozással.

Megemlíthetnék még további alkalmakat, vasárnapokat, ünnepeket. Ifjúságikat, de ehelyett, zárszóként, két dolgot emelek ki inkább, amiben leginkább megláttam Isten Lelkének vezetését, bátorítását. Gyülekezetünk mottója ebben az évben: *“Szívembe zártam beszédedet, hogy ne vétkezzem ellened.”* - Zsolt 119:11. Úgy érezzük, hogy különösen meg kell erősödnünk az igei közösségben és az egymásért való imádkozásban. Együtt olvassuk az Ószövetséget, (tavaly az Újszövetséget vettük át közösen) és minden vasárnap megtanulunk egy aranymondást. Az imahétfők mellett, **text message imacsoportunk** is működik, ahol azonnal megoszthatjuk imakéréseinket és együtt tapasztalhatjuk az imameghallgatásokat. A legfontosabb számunkra most tehát **az Úrral és az egymással való közösség megerősítése**, amely továbbra is alkalmassá tesz bennünket a hitben való munkálkodásra, az evangélium szolgálatában.

Hisszük, hogy áldása van számunkra még, s nekünk ez teljesen elég. (Ének: *Ha szemem nyitva tartom...*)

Huli Sándor

NEW YORK - IFI

Az elmúlt évben a COVID-19 világjárvány miatt nem volt sok lehetősége a *New York-i ifjúságnak* összegyűlni élőben, de ez nem állított meg bennünket, hogy a virtuális térben összejöjjünk. Minden két hétben keddi napokon találkozunk a Zoom-on keresztül, 7 órakor. Ez lehetőséget adott arra, hogy lássuk egymást, és beszélgessünk együtt a saját életünkről és Isten szaváról. Tavaly áprilisban kezdtük el ezeket a Zoom találkozásokat.

Árgyelán Miklós vezette nekünk az alkalmakat, ahol kérdéseinkre válaszolt. Például ilyenekre: *“Mik a legfontosabb megosztandó pontok az evangéliumról, amikor egy hitetlen emberrel beszélünk?”* meg *“Miért nem szól személyesen hozzánk Isten úgy, mint például Mó-*

zeshez a Sinai hegyen?” Jó válaszokat kaptunk. Volt úgy is, hogy vendég lelkipásztort hívtunk, köztük *Kulcsár Attilát* és *Püsök Dánielt*.

Többször is a *Porch-ról*, egy Dallas-i gyülekezetnek a weboldaláról vettünk át különböző lelki témákat; ilyenkor egy közönlünk megbízott fiatal vezette az alkalmat. Az egyik sorozat a *hét főbűnről* szólt, és jó volt látni, hogy mi ragadta meg a fiatalokat, akik vezették ezeket az alkalmakat.

Hálások vagyunk Istennek, hogy azért volt, amikor személyesen is találkozhatunk, amikor tudtunk együtt játszani és áhítatot tartani. Januárban elmentünk egy *si-hétfőjére Upstate New York-ba*, és nagyon jól esett, hogy hasonló korú

fiatalokkal tölthettünk együtt időt, és a monoton hétköznapiakból kiléphettünk.

Most is minden két hétben találkozunk a fiatalokkal, és azokon a keddeken, amikor a New York-i ifjúsággal nem jövünk össze, Árgyelán Miklós tart az *egyetemista fiataloknak áhítatot*; ehhez más városokból is csatlakoznak. Most *Jonathan Pokluda* könyvét vesszük át, aminek az a címe hogy *“Welcome to Adulthood.”*

Hálások vagyunk azért, hogy a pandémia ideje alatt is kapcsolatban lehetünk egymással, és már NAGYON várjuk, hogy újból személyesen találkozzunk a többi fiatalokkal, más városokból is!

Kulcsár Brigi

TÁVOL ÉS MÉGIS KÖZEL - KÁRPÁTALJA

Szeretném jelezni, hogy a beregszászi magyar baptista misszió támogatására küldött nagylelkű adományokat megkaptuk. Gyülekezetünk 2018-ban jutott egy olyan ingatlanhoz a városban, aminek a felújításához és átalakításához ebben az évben tudunk hozzákezdeni.

Sajnos azonban a járványhelyzet miatt, a korábbiakkal ellentétben nem számíthatunk fizikai segítségre a magyarországi és erdélyi testvéreinktől, így helyben kell megtaláljuk és megfizessük a szakembereket. Ez jelentősen megemeli azokat a költségeket, amivel terveztünk, ezért nagyon sokat jelent az, hogy összefogatosítottunk és segítitek szolgálatunkat. Reményeink szerint ebben az évben sikerül a munka nagy részét befejezni és összebe is költözhettünk majd az imaházba.

Az Úr Lelke munkálja mindannyiunkban az akarást és a cselekvést és

hálások vagyunk nektek, hogy először is neki engedelmeskedve, befektettétek anyagi javaitokat Isten országába.

Köszönjük testvérek, hogy meghallgatók segítség kérésünket és jóindulattal voltatok felénk!

Istenünk áldását és védelmét kívánjuk a kedves testvérek életére!

Nagy-Kasza Dániel

a gyülekezet lelkipásztora

Még több információ az építkezésről itt érhető el:

[HTTP://MEMISSZIO.INFO](http://MEMISSZIO.INFO)

STANDING TOGETHER

BWA Baptist Vulnerability Index 2020-2021

TOP 9 COUNTRIES Where BWA Baptists Are Most Vulnerable

**Central African Republic, Nigeria,
Sudan, Syria, Ethiopia, India,
Chad, Democratic Republic of
Congo, South Sudan**

Did you know that 27% of our Baptist brothers and sisters – 13 million BWA Baptists around the world – live in the most vulnerable countries where they face violence, persecution, poverty, and hunger?

We are thankful that Jesus came into the brokenness of this world to restore humanity, to make us whole, to give us new life, and to give us an eternal hope. The Resurrected Lord is here – thanks be to God! And God is calling us now to his mission – to bring aid, advocacy, and hope to those in the most challenging circumstances.

The BWA has developed the BWA Baptist Vulnerability Index to prioritize aid to those within our global family living in the most vulnerable countries in the world – countries like Nigeria where Christians face ongoing persecution and violence. In 2020 alone, 105 Baptists were killed in terrorist attacks in Kaduna State, Nigeria. The violence, combined with the pandemic, have left many impoverished.

The BWA is standing with Baptists in these countries by providing advocacy, direct aid, supporting evangelism efforts, and investing in pastoral ministry and training. Will you join with us as we strategically and intentionally work in these vulnerable countries?

P.S. Each year, many churches seem to face increased targeting during the Easter season. Would you use the Vulnerability Index to pray that churches would be protected this year? From Denmark to Myanmar, as the BWA responds to religious freedom injustices around the world, would you continue to pray and give?

Rev. Elijah M. Brown, PhD
General Secretary & CEO

READINESS

*"God called to him....And he said,
"Here I am." EXODUS 3:4*

When God speaks, many of us are like people in a fog, and we give no answer. Moses' reply to God revealed that he knew where he was and that he was ready. Readiness means having a right relationship to God and having the knowledge of where we are. We are so busy telling God where we would like to go. Yet the man or woman who is ready for God and His work is the one who receives the prize when the summons comes. We wait with the idea that some great opportunity or something sensational will be coming our way, and when it does come we are quick to cry out, *"Here I am."* Whenever we sense that Jesus Christ is rising up to take authority over some great task, we are there, but we are not ready for some obscure duty.

Readiness for God means that we are prepared to do the smallest thing or the largest thing— it makes no difference. It means we have no choice in what we want to do, but that whatever God's plans may be, we are there and ready. Whenever any duty presents itself, we hear God's voice as our Lord heard His Father's voice, and we are ready for it with the total readiness of our love for Him. Jesus Christ expects to do with us just as His Father did with Him. He can put us wherever He wants, in pleasant duties or in menial ones, because our union with Him is the same as His union with the Father. *"...that they may be one just as We are one..."* (John 17:22).

Be ready for the sudden surprise visits of God. A ready person never needs to get ready— he is ready. Think of the time we waste trying to get ready once God has called! The burning bush is a symbol of everything that surrounds the person who is ready, and it is on fire with the presence of God Himself.

From My Utmost for His Highest

MISSIONARY FUND

The purpose: supporting the missionary initiatives of our young people. Donations from this fund will be allocated by the Missionary and Benevolence Board at its mid-year meetings. The written applications addressed to the MBB should state the goals and the duration of the mission trip, and should include a letter of support from the pastor of the applicant.

Contributions can be mailed to the Treasurer (address on page 2).

WE HAVEN'T PREPARED UNTIL WE'VE PRAYED

- Whether you're about to step onto a stage or walking into a meeting, prayer should be at the foundation of your preparation. The only way I know how to be is honest, so here it goes. There have been hundreds of services that I've led where prayer was an afterthought in my preparation. Like praying before a meal, it was the thing I did but didn't "need to do." Have you been there? Or am I the only sinner here?

- I've stressed the importance of physical performance over spiritual preparation. Notice I said spiritual. But how quick am I to forget that this calling I have to lead is purely spiritual. This thing called ministry finds its beginning and end in the supernatural. It has everything to do with our Heavenly Father, His Spirit drawing men to Himself through Jesus Christ. This is absolutely spiritual. But somewhere along the way we've walked into this spiritual battle with only physical weapons.

- This house will be a house of prayer. It will be at the foundation of our preparation. We will never expect God to provide something in our ministry that we aren't willing to pray for first. So leaders teach your teams to pray. Don't make it a ritual but make it a necessity. There are too many church leaders asking other church leaders the secret to their growth strategy when we should be learning from one another's prayer strategy. This thing called ministry is absolutely spiritual. Let's lead like we know it is. This picture isn't a testament to the fact that we've learned how to put prayer into our preparation, but it is an accountability to myself to make sure I keep it there.

- There's one thing I've learned about my prayers before a meal. I pray a lot differently when I remember I have food on my plate ONLY because of the Goodness of God. Maybe our teams would pray a lot differently if we helped them understand that we have a ministry only because of the Goodness of God.

Chris Kuti

Would the Apostle Paul Wear a Mask?

I do not like wearing a mask. No one does. Wearing a mask makes me feel claustrophobic. I do not like constantly recycling my own breath.

Still, I choose to wear one when I am in public. I do not feel as forced into this practice as I did at first. Instead, I have decided to view it as an act of love that edifies people.

Furthermore, if he were walking the streets in 2020, I believe the Apostle Paul would view the mask in this way.

Why did Paul “become all things to all people”?

It would be difficult to argue that Paul was a patsy.

He was nobody's fool, and, after his conversion, I cannot think of one instance in which Paul was used by another human to unintentionally advance their cause. He was highly intelligent, highly credentialed, deeply faithful, and lived with serious convictions.

Paul was thoughtfully and carefully engaged in culture and seemed to know exactly how to handle himself regardless of the circumstances. In his own words: *“I have become all things to all people, so that I may by all means save some. I do all things for the sake of the gospel, so that I may become a fellow partaker of it”* (1 Corinthians 9:22–23 NASB).

In other words, because Paul was freed from the controls of the culture around him and subject to Christ alone, he was able to serve others and set aside his own rights for their sake.

How should Christians handle their freedoms—like wearing a mask or not?

In 1 Corinthians 8:1, Paul discusses how the Christian is to view and handle their freedoms: *“Now concerning food sacrificed to idols, we know that we all have knowledge. Knowledge makes one conceited, but love edifies people.”*

The specific issue at hand is: to eat or not to eat certain foods.

Paul reminds his Christian readers, *“Food will not bring us close to God; we are neither the worse if we do not eat,*

nor the better if we do eat” (v. 8). He was speaking, of course, of how the message of the gospel frees every person from performing religious acts to prove their spiritual worth.

Paul's approach is to consider an issue such as food as a minor issue when compared to the greater purpose of sharing the gospel.

He announces that they are free to eat what they wish but exhorts: *“Take care that this freedom of yours does not somehow become a stumbling block to the weak (v. 9).”* It is important to Paul that a strong believer act in every way, far above reproach, so that the less discerning person would not be led astray by the example set before them, and also so as not to make idols out of spiritually insignificant matters.

Paul ends chapter 8 by saying, *“Therefore, if food causes my brother to sin, I will never eat meat again, so that I will not cause my brother to sin (v. 13).”* Gospel-motivated love.

What is most helpful?

I believe it would be healthy to consider the mask conversation in light of the food conversation in 1 Corinthians 8.

Though, in a climate of warring news reports and hyper-politicization of COVID-19, where it is difficult to discern what the right action is, we must view this issue in terms of what is most helpful for the movement of the gospel and the unity of the church.

This is what Paul has done in the example before us.

As cultural disagreements invaded the growing church, Paul is clear that the disputes should be put down quickly and that mature Christians should be willing to surrender their rights and do whatever is necessary to ensure unity and to avoid distractions from more important matters.

“Love one another” (John 13:34)
 “Love one another” (John 13:35)
 “Love one another” (John 15:12)
 “Love one another” (John 15:17)
 “Love one another” (Rom 12:10)
 “Love one another” (1 Thess 3:12)
 “Love one another” (1 Peter 1:22)
 “Love one another” (1 John 3:11)
 “Love one another” (1 John 3:23)
 “Love one another” (1 John 4:7)
 “Love one another” (1 John 4:11)
 “Love one another” (1 John 4:12)
 “Love one another” (2 John 5)

If Paul were looking in on our churches today and viewing the hotly debated topic of masks, I believe he would say something like: *“Take care that your freedom not to wear a mask does not somehow become a stumbling block.”*

It's up to you

Wherever you personally land in regards to the mask issue is your decision, and I have no right to force my opinion on you.

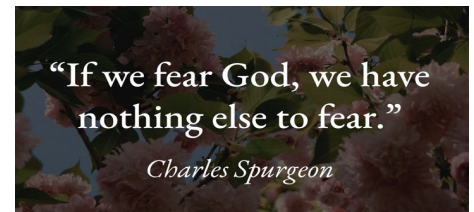
However, if you would allow me this final sentiment: if I were your pastor, I would humbly ask you to make certain you do not allow clinging to your rights, personal preferences, or divisive politics to cloud your judgment on how to behave as a Christian.

Remember Paul's words: *“For though I am free from all people, I have made myself a slave to all, so that I may gain more. . . . I do all things for the sake of the gospel, so that I may become a fellow partaker of it”* (1 Corinthians 9:19, 23).

By **Kevin Boyd**, Excerpts.

See the whole article on

denisonforum.org (Nov 19, 2020)

IMÁDKOZZ LELKIPÁSZTORODÉRT

Lelkipásztorod még soha nem szolgált olyan gyülekezetben, amelyik világméretű járványon ment keresztül.

Ha megnyitja az imaház ajtaját, az emberek azt mondják, be kellene zárni.

Ha bezárja, lesznek, akik azt mondják, ki kellene nyitni.

Ha nem fog kezét senkivel, az emberek azt mondják, szüksége van több hitre.

Ha kezét fog, akkor azt mondják rá, meggondolatlan.

Nagyon nehéz döntéseket kell hozzon azért, hogy a rábízott nyáját védelmezze, figyelembe véve mindent - a te lelki növekedésedet és a hivatalos szervek iránti törvényes kötelességeit, amelyekre lehet te nem is gondolsz.

Minden lelkipásztor azt hiszi és úgy gondolja (és jól gondolja), hogy a legcsofálatosabb közösséget pásztorolja.

Emlékezz erre:

Senki sem akarja jobban, hogy a dolgok jól menjenek a gyülekezetekben, mint a lelkipásztorod.

Szüksége van MOST imatámogatásra és olyanokra, akik mellette állnak.

TALÁLKOZÁS A FELTÁMADOTT KRISZTUSSAL

Márk 16,9-16.20

Húsvét ünnepe után vagyunk, *Pünkösdre* várunk. Ennél is fontosabb, hogy 2000 évvel az Úr Jézus Krisztus feltámadása után. Krisztus evangéliumát hirdetem, s ezen a vasárnapon még legalább 1 billió ember hallgatja az Igét – templomokban, vagy a pandémia miatt az interneten keresztül.

Miért vagy hogyan vált lehetségessé, hogy milliók halljanak ma Jézus Krisztusról? Erre keresem ma veletek együtt a választ. A válasz tkp. nagyon egyszerű: azért, mert **Jézus Krisztus valóban feltámadott** a halálból.

De nézzük meg egy kicsit részletesebben a felolvasott igét. Nagyon nehezen indult az üdvtörténetnek ez az utolsó szakasza, amiben élünk.

A Megváltó elvégezte szolgálatát, meghalt értünk bűnösökért a kereszten, eltemették, de a sír nem tarthatta fogva, feltámadt – bizonyosságul annak, hogy készen van az üdvösség: aki hisz Őbenne, örök élete van. Ez az evangélium.

De ennek a jó hírnek el kellett jutnia valahogy hozzánk; hirdettetnie kell ezután is, hogy mindenki meghallhassa és elfogadhassa azt.

Az evangélium terjedésének kezdeti nehézségeire fordítom most a figyelmünket, s ennek során arra, hogy **ami akkor segített, ugyanaz a titka ma is** annak, hogy az evangélium terjed, hogy az új és új generációk, így a mai emberek között is sokan hitre és üdvösségre jutnak – köztük gyermekeink és unokáink is.

Márk evangéliuma 16. részéből van az alapigénk. Ha a rész első 8 versét olvastam volna, nem is akartátok volna hallani – pedig talán éppen azzal végződik Márk evangéliuma; egyúttal ez az evangélium emberi befejezése, vége.

Ott azt olvastuk volna, hogy az asszonyok az üres sírnál egy angyalt látnak, aki azt mondja nekik, hogy azért üres a sír, mert feltámadt akit keresnek. Nem az az öröm hatja át őket, amit várnánk. Jóllehet előre megmondta nekik a Mester, hogy fel fog támadni, "*kijöttek, és elfutottak a sírboltból, mert remegés és rémület fogta el őket; és senkinek sem mondtak el semmit, mert féltek.*"

Ez az emberi válasz a feltámadás csodájára. **Hiába az angyal**, hiába a feladat, hogy mondják el a tanítványoknak. **Félnek, begubóznak** – itt a vége, nincs tovább... Vagy mégis?

Ha van tovább, akkor azért, mert **az Úr Jézus maga indul el megkeresni**, újra megkeresni a tanítványait. Nézzük meg, hogyan történik ez?

A 9-13 versekben két egyforma eseményről olvastunk. Maga az Úr Jézus jelent meg reggel a *magdalai Máriának*,

később pedig ugyancsak személyesen csatlakozik két hazafelé tartó *tanítványához*. Mind a két esetben ugyanazt olvassuk: elmentek és elmondták, amit láttak, **de nem hittek a bizonyágtételeiknek**. (11 és 13) Mostmár nem a félelem a gond, a személyes találkozás után bátran elmondják – de meglepődnek ők is, talán mi is, hogy nem hiszik el nekik, hogy látták az Urat, hogy találkoztak a Feltámadottal. A félelem még érthető, de ez a hitetlenség, ez komoly probléma. **Hogyan tovább, ha azoknak nem hisznek, akik személyesen látták őt?**

Ezután a feltámadott Mester megjelenik magának a 11-nek. "*Megjelent magának a tizenegynek is, amikor asztalnál ültek, és szemükre vetette hitetlenségüket és keményszívűségüket, hogy nem hittek azoknak, akik látták őt, miután feltámadt.*" (v14)

Szívesen olvasnék arról, hogy miben állt ez a szemrehányás, megdorgálás, de Márk evangéliuma máris tovább halad, s a következő lépés az, hogy megbízza őket azzal, hogy hirdessék az evangéliumot az egész világon. Ez az u.n. misszió parancs: 15-16.v.

De várjunk csak, **nekik hinni fognak az emberek?** Nem arról szóltak az előző versek, hogy kemények, hitetlenek az emberek? Történt valami változás?

Néhány évvel ezek után **Saul, a későbbi Pál apostol sem hitt a számtalan bizonyágtételeknek** – azoknak, akiket halálra keresett, mert a Názáreti Jézusban és a feltámadásában hittek. Láttá, hallotta bizonyágtételeiket – például *István vértanút* – de szíve kemény, hitetlen maradt.

Hogyan lett belőle mégis Pál apostol? Más szóval: Hogy tért meg Saul? Ugy, hogy **az Úr Jézus maga jelent meg neki** a damaszkuszi úton. A feltámadott Jézussal való személyes találkozásra volt szüksége Pálnak.

Te kinek az igehirdetésére, bizonyágtételére tértél meg, jutottál hitre kedves olvasó? Elég volt, hogy templomba jártál, konfirmáltál, bemelegítettél?

Nekem sem volt elég mindez. Lelkipásztor családban nőttem fel, ott voltam minden istentiszteleten, de ez nem volt elég ahhoz, hogy higgyek. Ahogy személyes találkozásra volt szüksége az asszonyoknak, a tanítványoknak, Pál apostolnak, nekem is arra volt szükségem. Dehát **lehetséges találkozni a feltámadott Krisztussal manapság is?** Igen, én is találkoztam vele, és sokan mások is. Lehet, hogy te is el tudod mondani ezt.

Találkozni lehet a Feltámadottal. Nem úgy, mint az asszonyok és a tanítványok – őket a feltámadás után és a mennybemenetele előtt kereste föl a feltámadott Úr Jézus. *Nem is úgy*, mint

Pál apostol. Bár ő már a mennybemene-tel, sőt a Szentlélek eljövetele (pünkösöd) után találkozott a feltámadottal. (Figyelemre méltó, hogy még **pünkösöd után is az Úr Jézus maradt a középpontja az eseményeknek!**)

Hogyan lehet találkozni a Feltámadott Krisztussal? Többet kellene erről beszélni, most csak három formát említek.

Hallgatod az igehirdetést, s észreveszed, hogy ezt maga az Úr Jézus mondja, és éppen neked mondja.

Olvasod a Bibliát, s csendességben észreveszed, hogy ezt az igét neked üzeni, személyesen neked...

Imádkozol, s tudod, hogy hallja a Megváltó, sőt talán már a válaszát is érted. Ezek a Feltámadott Krisztussal való találkozás áldott alkalmai. **Nem látjuk Őt fizikálisan, de biztosan tudjuk, hogy Ő van itt, Ő szól hozzánk.**

Az evangélium végén azt olvassuk, hogy "*azok (a tanítványok) pedig elmentek, hirdették az igét mindenütt, az Úr pedig együtt munkálkodott velük*" (20v).

Ez az **együtt-munkálkodás** azt jelenti, hogy **maga az Úr Jézus Krisztus** szól általuk, Ő ébreszti a hitet. A tanítvány bizonyágot tesz Róla, s egyszer csak észrevesszük, hogy maga a Feltámadott Jézus Krisztus beszél velünk. A kegyelem pillanatai ezek. Kétezer év óta ugyanaz történik: megkeres, megszólít, válaszunkra hitet ad, tovább vezet, folyamatosan tanácsol. Ne érjük be kevesebbel!

Ha bizonytalan vagy, ha pislákol a hited, vagy nincs is hited, azért van, mert **nem találkoztál magával a Feltámadottal**. Pedig Ő keres téged, pedig zörget a szíved ajtaján, s be akar térni hozzád.

Nem elég vallásos életet élni. Vedd észre, hogy személyesen keres a Feltámadott Krisztus, s engedd, hogy megajándékozzon hittel, reménységgel, üdvösséggel. Ő most is megteheti mindezt.

Ha pedig már találkoztál vele, gondold meg, hogy a gyermekeidnek is ugyanerre van szüksége, s mindazoknak, akik még nem találkoztak Vele. Kevesebb nem elég! **Tégy hát bizonyágot az élő Úr Jézusról gyermekeidnek, unokáidnak, s akinek csak teheted! Kérd és várd, hogy a Feltámadott Úr megszólítsa őket.**

Hogyan tovább? Márk evangéliuma különleges befejezése engem arra tanított, hogy Nélküle, **Jézus Krisztus nélkül** sehogy nem megy. A Cselekedetek könyve és az utóbbi 2000 év történelme pedig azt tanítja nekem, hogy **az élő Jézus Krisztus megtalálta és megtalálja ma is a módját** annak, hogy találkozhassunk vele, a Feltámadottal, és hitre jussunk, üdvösséget nyerjünk, s azután Vele járjunk életünk minden napján.

Óvé a dicsőség most és mindörökké.

Herjeczki Géza

A MABAVISZ elnöksége:

Elnök: *Pardi Félix* (Erdély)
 Alelnökök: *Papp János* (Magyarország)
dr. Gergely István (Amerika)
 Főtitkár: *Durkó István* (Magyarország)

IMÁDKOZZUNK EGYMÁSÉRT

A Magyar Baptista Világszövetségébe hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeret messzebbre látni a közvetlen környezeténél - az Evangéliumi Hírnök olvasói bizonyára ilyenek - és imádkozni is kész távolban élő testvéreiért, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerint tegye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista testvérekért és az egyház vezetőiért, *Papp János* elnökért és munkatársaiért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Pardi Félix* elnökért és munkatársaiért.

Szerdán az Észak-Amerikában és Ausztráliában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *dr. Gergely István* elnökért és munkatársaiért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nyúl Zoltán* és *Nagy Tibor* lelkipásztor testvérekért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Dóczy Bálint* lelkipásztorért és munkatársaiért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nagy Csaba* lelkipásztorért és munkatársaiért.

MA IS (Lukács 24:1-12)

*Elhengerítve lehet bár a kő,
 üres lehet a sír,
 szólhatnak angyalok,
 zenghet a prédikáció –
 üres fecsegésnek tűnik az,
 legföljebb csodálkozásra késztet.*

*Hitet a Vele való
 személyes találkozás ébreszt!*

Herjeczki Géza (1982)

ÉN ÚGY VÁROK EGY NAPOT

Magyar szöveg: Fűr Béla

Jim Hill

1. Én úgy vá - rok egy na - pot, ha majd ko - ro - nát ka -
 2. Mondd, te vá - rod e na - pot, ha majd Ót meg - lát - ha -

pok Vő - le - gé - nyem ér - ke - zik, di - cső fény - ben
 tod? Ra - gyog rád a Ká - na - án, áll - hatsz Jé - zus

tűn - dök - lik. Ó mily szép lesz az a nap, nem lesz
 ol - da - lán? Át - ka - rol - ja gyer - me - két s le - tör -

ily' az ég a - latt. Jé - zu - som a szívem vár na -
 li majd két sze - mét.

KAR: gyon. Tűn - dő - kölj csak szép na - pom, ben - ned

Jé - zust lát - ha - tom, O - da - fenn a Gol - go - tán, sír - va

néz le én - re - ám, Tűn - dő - kölj csak drá - ga nap, hogy jő - jön

már a pil - la - nat. Jöjj na - pom, mert szívem vár na - gyon.

HOGYAN TOVÁBB?

"A szegények kívánságát meghallgatod, ó, Uram. Megerősítéd szívüket, fület figyel rájuk..." (Zsoltárok 10:17)

Amennyiben azt gondoltátok több csavar már nem lehet ebben a történetben, akkor most elárulhatom nektek, hogy Isten tenni akart még valamit. Ennyi év távlatából viszont úgy látom, hogy meghagyta az embereknek a szabad döntés lehetőségét. Azzal, hogy befogadtuk őket, nem csak azt szerettük volna, hogy a földi sátorházuk védve legyen a tél hidegétől, hanem hogy a lelki házuk is épüljön. Az övék is meg a miénk is. Isten formáló kezében voltunk. Kezdtünk belerázódni a dologba.

A városi gyülekezetbe sok fiatal és gyerek járt a *Keresztény Gyerekotthonból* ekkortájt is. A gyerekek maguk dönthették el, hogy milyen gyülekezetbe akarnak járni. A legtöbben hozzánk jártak. Az egyik fiú megtért, bemezték és a gyülekezetünk tagja is lett! Aranyos, jó fej srác volt, de olyan, aki nem hagyja magát! Szerettünk együtt énekelni a házi csoportban; hamar megtanult gitározni is! A hangján volt még mit csiszolni, no de serdülőkorban volt! Olykor viccesen mondtam neki, hogy inkább csak gitározzon, majd én elkezdem az éneket. Nem sértődött meg rajta. Azóta remek hangja lett. A gyermekotthon szabályai itt is hasonlóan működtek, mint gondolom bárhol máshol a világon. Eljön az a nap, amikor már nem lakhatnak ott akik felnőttkorba lépnek. Épp ekkortájt töltötte be a tizenhetet, ezért lakást kellett találni magának. Az emberben benne lehet egy nagyfokú bizonytalanság ilyenkor. Mi lesz velem ezután? Hogyan tovább? Az előző hetek eseményeit ő is tudta és arra kért minket, hogy engedjük meg neki, hogy egy időre ő is odaköltözhessen. Először azt gondoltam, hogy három "dudás egy csárdába" már sok lesz, de most nem magam miatt aggódtam, hanem hogy milyen lesz köztük a harmónia! Természetesen mondtuk neki, hogy örömmel várjuk, és hogy nagyjából mire kell számítani. Mi is csak sodródtunk az eseményekkel, de mindenképp segíteni akartunk neki, hiszen tudtuk, milyen nehéz egy új kezdet. Kicsit messzebbre kerül a munkahelyétől, de vonattal mindennap bejárhat. Örültünk, hogy legalább neki van munkája.

Elmondtuk Misinek és Laci bácsinak, hogy mi várható és kerestük a megoldást az ágy problémára, merthogy az még nem volt. Következő héten volt a beköltözés napja, viszont a fiatalember mégsem jött el. Talált átmeneti megoldást *Beregszászon*, majd később egyik testvérnőnk fogadta be egy időre. Így történt, hogy maradtak kettesként a lakóink. Biztos megkönnyebbültek, hogy így mégiscsak több helyük maradt.

Misinek komoly gyógyszereket kellett szednie a szíve miatt, s mi reméltük, hogy nem nálunk lesz valami baja. Egy nejlön zacskóban volt minden, amire a szívének szüksége lehetett. Szívműtétre várt, de még nem volt meg rá a pénz. Még? Egyáltalán nem volt semmi, csak a hit és bizalom. A barátja, úgymond, hatnánk lelki mentora, latba vetette minden kapcsolatát, hátha elő tudja keríteni a szükséges összeget. Annyira szeretettel bánt vele, taníttatta. Példaértékű volt. Mi is bevállaltuk, hogy elvisszük őt az orvosi kivizsgálásokra, amikor csak kell. Többen is hasonlóan gondolkodtak a MEM-ben. Mindenki segíteni szeretett volna Misinek! Jó volt látni az emberek szeretetét, önzetlenségét és összefogását! Hát nem ezért vagyunk egymásnak? Mi is bolyongtunk a nagyvilágban Jézus nélkül, de megtaláltattunk, ahogyan Misi is. Ez a helyzet új szintre hozott az életünkbe! Szerettük volna nagyon, hogy sikerüljön az orvosoknak őt meggyógyítani. Elkezdtünk érdeklődni jó hírű szívorvosok után, persze ami itt a környékünkön elérhető. Magyarországi megoldáson nem gondolkodtunk. Az első vizsgálatok nem mutattak jó eredményt. Fel kellene erősíteni egy kicsit - mondták - így várni kellett.

A beregszászi gyülekezetbe rendszeresen vittük magunkkal, vasárnap délelőttönként. Úgy láttuk, oda szívesebben járt, mert a barátja is ott volt, meg több volt a fiatal. Kapott néhány új holmit a fiúktól! Volt egy új öltöny felsőnk, ami pont rá passzolt! Amikor felvette csinos fiatalember lett belőle. Boldognak tűnt, csak vigyorgott. A régi barátai meg is szólták érte! Nem dicséretnek szánták!

Amikor napközben benéztem hozzájuk gyakran megesett, hogy Misi is a Bibliát olvasta. Csak úgy falta az igéket. Az életadó igéket, amelyek a lelkét már megmentették. De a teste még veszélyben volt. Nem is gondoltuk, mennyire. Unalmukban gyakran hallgatták azt az ütött kopott rádiós-magnót is, amit még Misi hozott magával. (folytatjuk)

Nagy-Kasza Lona

NINCS! NINCS! A DRÁGA GYERMEK NINCS!

Mennybe röpített a csöppnyi kincs!
Mért is titkoljam hát szívem,
Mit alig mertem kimutatni: szeretetem?
De most vajon titkoljam bánatom?
Ne keressem könnyekben vigaszom?

Földi boldogságom ment el övele...
Anyjának öröme, apjának reménye!
Bár én haltam volna meg gyermekem helyett!
Vele öregkorom támasza odalett!
Atyja szemét majd neki kellett volna lezárnia,
És úgy követni engem a Paradicsomba!

De hát nincs joga a mennyei Ajándékozónak,
Hogy visszakérje, amivel megajándékozott?
Visszaadom hát őt a Mindenhatónak,
Ki tudja, mily bajok elől lett gyermekem elragadott?
De a szívem, jaj, a szívem! Újra csak felszakad siralmam:
A szeretet felkiált belőlem, "Jaj, én édes fiam, én édes fiam!"

Fordulj hát ötöle végre el, fontoskodó gondolat!
Am a „fontoskodó gondolat” most eszembe juttat
Ezer és ezer apró kis tettet,
Melyek gyógyító fájdalommal sebzik szívemet:
Látom tekintetét, megnyerő mozdulatait,
Integető kezeckéjét, nevető szemeit!

Kicsiny keze már nem integet,
Kedves szeme ránk nem nevet!
A hangja, szíve nem meleg.
Szívünket már nem ejti meg,
Esendő szívünk védi ez:
Teremtőnkkel már nem versenyez!

Egymástól mi már védve vagyunk,
Mennyei Atyánk szíven nyughatunk!
Tudjuk: a mennyben vár gyermekünk miránk,
És ott van nekünk is örök hazánk!
Az ő angyalai látják jó Atyánk arcát,
És minket is vár Megváltónk – övele, odaát!

Charles Wesley, elsőszülött fiának halálakor (A kis John 16 hónapos volt, és feketehimlő áldozata lett...)

Ford. **Williams Alexanderné**,
Kmethy Anikó, 2012